

Sygdom er jo som bekendt hver mands herre. Der er ingen, der vælger bevidst at blive syg. Når man er syg, skal man bruge kræfterne på at blive rask så hurtigt som muligt. Man skal ikke belastes af frygten for at komme til at stå uden indtægt. Derfor støtter Enhedslisten det fremsatte forslag.

Tove Videbæk (KRF):

Det er et meget sympatisk forslag, som SF kommer med her. SF ønsker med dette forslag at gøre adgangen til sygedagpenge tidsubegrænset. Det ønsker man, fordi langvarigt syge, som det er nu, ofte rammes dobbelt hårdt, idet de ud over sygdommen også mister deres indkomst, hvorefter de er henvist til hjælp efter lov om aktiv socialhjælp. Det er især et problem, hvis den pågældende har en ægtefælle med en normal indkomst, for så udbetales der nemlig ingen kontanthjælp. Og i disse situationer efterlades nogle familier, nogle personer, i et såkaldt sort hul, hvor man måske kan blive nødt til at sælge hus, bil osv.

Men denne regel kunne man jo egentlig eventuelt også særskilt tage fat på. Det er en regel, som faktisk straffer mennesker, der er gift. På en eller anden måde kan man jo betragte den regel som værende diskriminerende over for ægteskabet, så derfor burde der måske særskilt og konkret gøres noget for den side af sagen.

I år 2000 blev der i lovgivningen indføjet en forlængelsesmulighed på op til 2 gange 13 uger i tilfælde, hvor det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge arbejdssevne.

Som led i aftalen for finansloven 2001 blev det besluttet at gennemføre to undersøgelser om sygedagpengesagernes varighed, dels en undersøgelse af de sager, der forlænges ud over 52 uger, samt en analyse af omfanget af ventetider i forhold til tidligere aktiv opfølgning og dels en undersøgelse vedrørende kommunernes brug af den indførte forlængelsesmulighed.

Så i Kristeligt Folkeparti vil vi egentlig gerne vente på at se resultatet af disse undersøgelser, og vi vil så på baggrund af disse undersøgelser resultat diskutere en eventuelt ny eller ændret ordning på dette område. For som det er nu, at personer, familier, ægtefæller bliver dobbelt ramt på grund af langvarig sygdom, er det uacceptabelt.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Kl. 16.15

Villy Søvn-dal (SF):

Tak for debatten om forslaget.

Det er jo altid sådan, at når man vil gennemføre et eller andet bestemt ideologisk princip, har det tit sine ofre. Det her forsøg på at tvinge en større aktivering igennem har sine ofre. Dem kan man møde, hvis man tager del i den række af møder, der er med nydannede førtidspensionistforeninger rundt om i Danmark, flere i hvert amt.

Det er pæne mennesker. De har ikke ring i næsen, de har ikke store hunde og sådan noget. De har ikke røget anormal, stærk tobak i løbet af deres liv. Det er typisk mennesker, der har passet deres job i tillid til, at når de fik foden i klemme i maskinen, eller når de som hjemmehjælpe-re fik et knæk i ryggen, var der med sikkerhed et system, der fangede op.

Det, vi diskuterer, er så, om den virkelighed eksisterer eller ej. Jeg synes, at nogle af ordførerne måske har været i nærheden af virkeligheds-fornægtelse i et omfang, som jeg synes er bekymrende.

Jeg inviterer gerne til ét af to: at vi opretter en database i Socialministeriet, hvor de, som har oplevet at komme i en situation uden indkomst, hurtigt kan skrive ind. Det kan jo let laves i de her elektroniske tider, og så kan vi da i hvert fald få klarhed over, hvor mange sager det faktisk er. Min påstand er, at vi taler om tusindvis af mennesker, der i løbet af et sygdomsforløb er udsat for, at de har mistet deres indkomst.

Man kan så diskutere, om man bryder sig om gidseltagning eller ej. Det, man i virkeligheden gør i de her sager, er at tage mennesker som gidsler for at tvinge et bestemt princip igennem. Den kommune, der ikke opfører sig, som loven mente man skulle, det menneske, der på grund af sygdom opdager, at pludselig har vedkommende ikke længere sygedagpenge – her er det jo ikke den kommune, der bliver ramt. Den belønnes tværtimod, fordi den sparer penge. Den, der bliver ramt, er den enkelte, der oven i sygdomsforløbet oplever pludselig at stå uden indkomst. Der synes jeg, man må overveje, hvor langt man vil gå for at tage gidsler i et eller andet ideologisk ærinde.

Jeg inviterer også gerne Venstres nye socialpolitiske ordfører med på den type af møder,